

Landste fire Procents, og Kvæstionen vil virkelig praktisk paa dette Punkt dreie sig om dette. Vil det være rigtig at søge at lægge en Plan — uden Hensyn til, hvor ofte den Slags Planer strande — paa en fortsat Forhøielse af Kurserne ved Opkjøb? Det Spørgsmaal er et helt andet og et meget alvorligt Spørgsmaal, som kan fortjene Overveielse. Seg skal ikke nærmere komme ind paa det her, men jeg vil blot sige dette, at forsaavidt Prisen paa dette Papir med den dermed sammenhængende Rente ligesom er normgivende for Rentefoden her i Landet med Hensyn til en hel Del andre Effekter, turde det dog være et Spørgsmaal — og det et meget stort Spørgsmaal — om det Forhold, som nu for Eiden finder Sted, i Længden kunde vedligeholdes, dersom Kursen paa de 4 pCts. Papirer blev dreven op ved et fortsat regelmæssigt extraordinært Opkjøb. Det kan gjerne være efter den forunderlige Trolddom, der er ved Baner i lang Tid, at det traf de andre Papirer noget op i nogen Tid; men det skulde være mærkeligt, om man i Længden vilde overse den Forskjel, der laa i et stærkt Opkjøb paa den ene Side og ingen Forandring i saa Henseende paa den anden Side. Men hvorom Alting er, Spørgsmaalet trænger til en selvstændig Overveielse, og det kan ikke afgjøres blot af Hensyn til den Mening, man maatte nære om, at Reservecapitalen er for stor. Seg tror, at det maa erkjendes, at vor Reservecapital har faaet Fødder at gaa paa, og den bedste Maade, hvorpaa den er gaaet, er, hvor den er anvendt til Indfrielse af Laan, saasnart det lod sig gjøre. — Seg vilde iøvrigt tillade mig en Hensigt til den ærede Finantsminister, som i Virkeligheden er ren formel men dog for mig har en vis Interesse. Som Finantsforlaget blev os forelagt, var jo Forholdet dette, at Indtægten var beregnet til 45,524,000 Kr. — de sidste Tal kunne vi jo kaste bort — og Udgiften var, da Finantsloven kom ind, beregnet til 46,222,000 Kr. Der var altsaa allerede dengang en Forskjel til Skade for Balancen. Siden er jo Udgiften forøget saaledes, at der — der er jo ikke Tale om 100,000 mer eller mindre — bliver en Underbalance paa omtrent 2 Mill. Kr. Min Hensigt til Finantsministeren er, om han ikke vil tage under Overveielse, hvorvidt han finder det rigtig, at Finantsloven endelig træder frem i den Skikkelse. Seg veed meget godt, at det gjør i Virkeligheden ikke Noget, men ialtfald Mange, som se det uden at være inde i Forholdene, og navnlig de, der se det udenfor Danmark, vilde fristes til at antage, at vi virkelig staa med en saadan Underbalance. Det er jo den simpleste Ting af Verden at klare Sagen. Seg vil ikke engang henvise til Rassebeholdningen, jeg veed ikke, hvor stor den er; jeg veed heller ikke, om den ærede Finantsminister vil anse det for ønskeligt, at en Del af Rassebeholdningen afgives. Seg betvivler nemlig ikke, at en meget

stor Del af den tidligere Rassebeholdning, der uregelmæssig var større end nødvendigt, er bleven anvendt til de sidste Laans Inddragning, til det engleste Laan, som kunde indfries ifølge Loven af December 1873; dertil har man ikke været nødsaget til at benytte blot Midler af Reservecapitalen, men man har utvivlsomt taget ikke saa lidt af Rassebeholdningen. Seg har altsaa slet ikke i Diebliffet nogen Mening om, hvorvidt det vilde være rigtig at opføre Noget af Rassebeholdningen, men klart er det, at vi kunne opføre et forøget Tilskud af Reservecapitalen uden i mindste Maade at træde de Grundsatninger for nær, som vi ellers følge, naar man ser hen til Forholdet ved Indtægt ved „Forbrug af Formuen og Stiftelse af Gjæld“, der i § 10 er opført med 3,700,000 Kr., og dernæst hen til § 27, „til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld“, hvor der er beregnet 9,426,000 Kr. Der vil altsaa ikke være nogenfomhelst Bankefælde ved at blive fri for dette tilsyneladende Underfud gjennem et forhøjet Tilskud fra Reservecapitalen. Det er naturligvis kun en Hensigt til Finantsministeren.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Seg skal med Hensyn til den Udtalelse, der er gjort under Nr. 2 til § 6 om en bedre Indretning af Lokalerne ved Halkov og Knudshoved, kun give den Oplysning, at Postvesenets Opmærksomhed alt i længere Tid har været henledet paa dette Forhold, og naar man ikke alt har gjort Skridt til at forbedre og ombygge disse Lokaler, ligger det i den Forbindelse, hvori de staa med den i Nar forelagte Lov om en Dampfergeforbindelse over Storebelt. Hvis det nemlig bliver bestemt, at man vil forelægge Udgangspunkterne fra Sjællands og Fyens Side til Halkov og Knudshoved, vil Ombygningen af Lokaliteterne der blive af en saadan Art, at det vilde være spildte Penge, om man nu vilde forbedre, udvide og hensigtsmæssiggøre indrette de nævnte Lokaler. Da dette Lovforslag imidlertid har været til første Behandling i Folkethinget under 16de Januar dette Nar, altsaa for $\frac{1}{4}$ Nar siden, og da det ledsages af en Betænkning, der er afgiven af en af de bedste Kræfter her i Landet, med udførlige Oplysninger, Kort, Opmaalinger og Overflage, fuldstændig i alle Retninger, og Sagen af Folkethinget anses for saa vigtig, at den er bleven givet Finantsudvalget til Behandling, tror jeg, at man tør vente, at denne Sag efter alle Beregninger og den almindelige Fremgangsmaade vil kunne afvikles saaledes, at det ikke kan være meget længe, inden disse Lokaler ville kunne blive bragte i en tilsvarende Stand, saaledes som det ærede Udvalg peger hen til. — Hvad Forlaget under Nr. 3 angaar, skal jeg bemærke, at selv med den Udtynding af den Mening, der ligger deri, som det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne (Hæle), vilde lægge i denne Anmærkning, og hvorefter der derved kun